ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (όγδοο τμήμα)

της 24ης Φεβρουαρίου 2016*

«Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως τρισδιάστατου κοινοτικού σήματος — Σχήμα φιάλης με περίγραμμα χωρίς αυλακώσεις — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα κτηθέντος λόγω χρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009»

Στην υπόθεση Τ-411/14,

The Coca-Cola Company, με έδρα την Ατλάντα, Γεωργία (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από τους D. Stone, A. Dykes, solicitors, και S. Malynicz, barrister,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τους Π. Γερουλάκο και A. Folliard-Monguiral,

καθού,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 27ης Μαρτίου 2014 (υπόθεση R 540/2013-2), σχετικά με διαδικασία καταχωρίσεως τρισδιάστατου σημείου συνιστάμενου στο σχήμα φιάλης με περίγραμμα ως κοινοτικού σήματος,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα),

συγκείμενο από τους Δ. Γρατσία, πρόεδρο, M. Kancheva και C. Wetter (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας: I. Dragan, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 10 Ιουνίου 2014,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 22 Οκτωβρίου 2014,

κατόπιν της συνεδριάσεως της 16ης Σεπτεμβρίου 2015,

εκδίδει την ακόλουθη

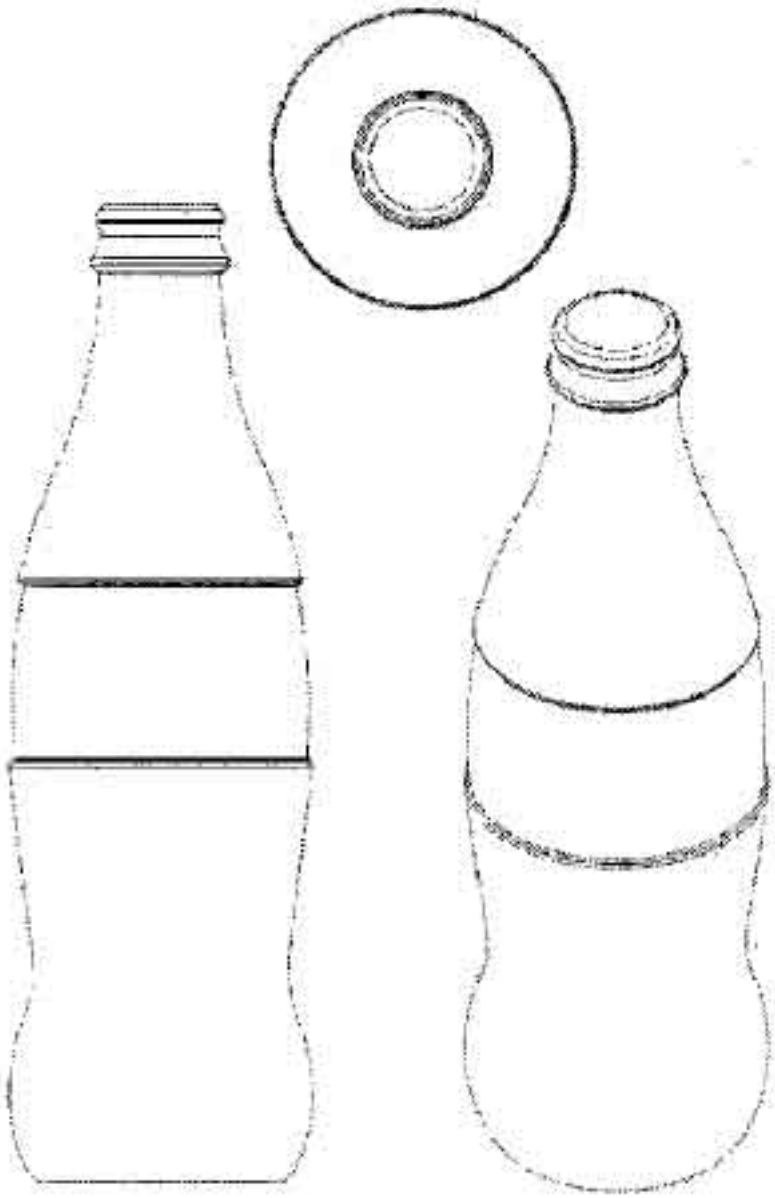
* Γλώσσα διαδικασίας: την αγγλική.

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Στις 29 Δεκεμβρίου 2011, η προσφεύγουσα, The Coca-Cola Company, υπέβαλε στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το κατωτέρω εικονιζόμενο τρισδιάστατο σημείο:

3 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση εμπίπτουν στις κλάσεις 6, 21 και 32, κατά την

έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών ενόψει καταχωρίσεως των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν, για κάθε μία από τις κλάσεις αυτές, στην ακόλουθη περιγραφή:

— κλάση 6: «Κοινά μέταλλα και κράματα αυτών· Μεταλλικά υλικά οικοδομών• Είδη κλειθροποιίας και σιδηροπωλείου· Άλλα μεταλλικά προϊόντα μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις· Μεταλλικά κουτιά φύλαξης»·

— κλάση 21: «Μικρά σκεύη και δοχεία οικιακής και μαγειρικής χρήσης (μη κατασκευασμένα ή επιστρωμένα με πολύτιμα μέταλλα)· χτένια και σφουγγάρια· βούρτσες (εκτός πινέλων)· υλικά ψηκτροποιίας· είδη καθαρισμού· σύρμα καθαρισμού· ακατέργαστο ή μη κατεργασμένο γυαλί (εκτός του οικοδομικού υάλου)· είδη υαλουργίας, πορσελάνη και φαγεντιανά μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις· φιάλες, ποτήρια»·

— κλάση 32: Ζύθος· ύδατα μεταλλικά και αεριούχα και άλλα ποτά μη οινοπνευματώδη· ποτά και χυμοί φρούτων· σιρόπια και άλλα παρασκευάσματα για ποτά· αναψυκτικά».

4 Στις 23 Ιανουαρίου 2012, ο εξεταστής ενημέρωσε την προσφεύγουσα ότι επρόκειτο να απορρίψει την αίτηση καταχωρίσεως για ορισμένα από τα οικεία προϊόντα, βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 207/2009, ήτοι τα ακόλουθα προϊόντα:

— κλάση 6: «Άλλα μεταλλικά προϊόντα μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις· Μεταλλικά κουτιά φύλαξης»·

— κλάση 21: «Μικρά σκεύη και δοχεία οικιακής και μαγειρικής χρήσης· ακατέργαστο ή μη κατεργασμένο γυαλί (εκτός του οικοδομικού υάλου)· είδη υαλουργίας, πορσελάνη και φαγεντιανά μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις· φιάλες, ποτήρια»·

— κλάση 32: «Ζύθος· ύδατα μεταλλικά και αεριούχα και άλλα ποτά μη οινοπνευματώδη· ποτά και χυμοί φρούτων· σιρόπια και άλλα παρασκευάσματα για ποτά· αναψυκτικά».

5 Στις 23 Μαρτίου 2012, η προσφεύγουσα ενημέρωσε το ΓΕΕΑ ότι η αίτησή της καταχωρίσεως εξακολουθούσε να ισχύει για το σύνολο των οικείων προϊόντων, επισημαίνοντας ότι το σημείο του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είχε αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009. Στις 19 Οκτωβρίου 2012, αφού έλαβε παρατάσεις της προθεσμίας που της είχε ταχθεί για τη συγκέντρωση και την προσκόμιση του συνόλου των εγγράφων προς στήριξη όσων προέβαλε, η προσφεύγουσα εξέθεσε την επιχειρηματολογία της κατά της αρχικής θέσεως του εξεταστή.

6 Στις 23 Ιανουαρίου 2013, ο εξεταστής απέρριψε την αίτηση καταχωρίσεως. Εκτίμησε, κατόπιν εξετάσεως των επιχειρημάτων και των αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισε η προσφεύγουσα, ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση εστερείτο διακριτικού χαρακτήρα για τα οικεία προϊόντα. Αφού έκρινε ότι η αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος ενέπιπτε στους απόλυτους λόγους απαραδέκτου οι οποίοι προβλέπονται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 207/2009, ο εξεταστής απέρριψε επίσης το αίτημα της προσφεύγουσας δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 3, του ίδιου κανονισμού.

7 Στις 20 Μαρτίου 2013 η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του ΓΕΕΑ κατά της αποφάσεως του εξεταστή.

8 Με την από 27 Μαρτίου 2015 απόφασή του (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το δεύτερο τμήμα προσφυγών απέρριψε την προσφυγή για τον λόγο ότι, όσον αφορά τα επίμαχα προϊόντα, το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση εστερείτο διακριτικού χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β′, και παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009.

9 Το τμήμα προσφυγών εκτίμησε ότι τα επίμαχα προϊόντα ήταν ευρείας καταναλώσεως και ότι αφορούσαν κατά κύριο λόγο το ευρύ κοινό. Λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι τα οικεία προϊόντα παράγονται μαζικώς, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι ο μέσος καταναλωτής των προϊόντων αυτών δεν ήταν ιδιαιτέρως προσεκτικός και ότι «πιθανώς να διατηρεί θολή ανάμνηση των προϊόντων που διατίθενται στο εμπόριο υπό το συγκεκριμένο σήμα».

10 Όσον αφορά τον διακριτικό χαρακτήρα, το τμήμα προσφυγών περιέγραψε, καταρχάς, το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση. Εν συνεχεία, το συνέκρινε προς εικόνες που περιλαμβάνονται στην ανακοίνωση των λόγων απορρίψεως της αιτήσεως καταχωρίσεως από τον εξεταστή και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο εξεταστής ορθώς είχε κρίνει ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση εστερείτο παντελώς διακριτικού χαρακτήρα όσον αφορά τα οικεία προϊόντα.

11 Το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το άθροισμα των χαρακτηριστικών του επίμαχου δοχείου δεν προσέδιδε διακριτικό χαρακτήρα στο σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, καθόσον αυτά ήταν συνήθη στα σχήματα των οικείων προϊόντων τα οποία υπάγονται στις κλάσεις 6 και 21 και στη συσκευασία των οικείων προϊόντων τα οποία υπάγονται στην κλάση 32. Συνεπώς, επικύρωσε την απόφαση του εξεταστή, κατά την οποία το επίμαχο σχήμα δεν διέφερε ουσιωδώς από τα βασικά σχήματα των οικείων προϊόντων και των συσκευασιών τους.

12 Λαμβανομένου υπόψη του επιχειρήματος της προσφεύγουσας κατά το οποίο το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση έπρεπε να εκληφθεί ως «φιάλη με περίγραμμα χωρίς αυλακώσεις», η οποία θα συσχετιζόταν από το ενδιαφερόμενο κοινό προς τη διάσημη, εμβληματική φιάλη της (στο εξής: φιάλη με περίγραμμα με αυλακώσεις), δεδομένου ότι, κατά το εν λόγω κοινό, το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση αποτελούσε εξέλιξη της δεύτερης ως άνω φιάλης, το τμήμα προσφυγών προέβη σε σύγκριση μεταξύ των δύο αυτών φιαλών.

13 Κατ' ουσίαν, το τμήμα προσφυγών, καίτοι αναγνώρισε ότι οι δύο φιάλες παρουσίαζαν ομοιότητες, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η σφαιρική εντύπωση που δημιουργούσαν ήταν διαφορετική. Ειδικότερα, επικέντρωσε το ενδιαφέρον του στις αυλακώσεις, ως στοιχείο της φιάλης με περίγραμμα που φέρει αυλακώσεις και προσελκύει ιδιαιτέρως την προσοχή. Έτσι, το τμήμα προσφυγών απέρριψε το επιχείρημα κατά το οποίο το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση έπρεπε να εκληφθεί ως φυσική εξέλιξη της φιάλης με περίγραμμα που φέρει αυλακώσεις. Έκρινε ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση έπρεπε να αξιολογηθεί λαμβανομένης υπόψη της προσλήψεως του επίμαχου σημείου από το ενδιαφερόμενο κοινό, χωρίς να υποτεθεί ότι αυτό θα συναρτούσε άμεσα το σημείο αυτό προς τη φιάλη με περίγραμμα που φέρει αυλακώσεις για την οποία η προσφεύγουσα είναι γνωστή σε ολόκληρο τον κόσμο.

14 Κατόπιν των σκέψεων αυτών, το τμήμα προσφυγών κατέληξε στο συμπέρασμα, έχοντας εξετάσει τα χαρακτηριστικά του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, ότι τούτο δεν παρέκκλινε αρκούντως από τα γενικώς και συνήθως ισχύοντα στον οικείο τομέα, ώστε να καθίσταται δυνατόν για το ενδιαφερόμενο κοινό να ταυτοποιεί αμέσως και άμεσα την εμπορική προέλευση των προϊόντων. Συνεπώς, το εν λόγω τμήμα έκρινε ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση εστερείτο διακριτικού χαρακτήρα, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

15 Όσον αφορά το άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι η προσφεύγουσα δεν είχε αποδείξει ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είχε αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα λόγω χρήσεως.

16 Το τμήμα προσφυγών διατύπωσε αμφιβολίες ως προς την αξιοπιστία των ερευνών που προσκόμισε η προσφεύγουσα, και ιδίως ως προς την πηγή τους, λόγω του ότι δεν είχαν πραγματοποιηθεί από την εταιρία ερευνών αγοράς που αναφερόταν στις ως άνω έρευνες, αλλά από τέως διευθυντή της ως άνω εταιρίας ο οποίος ήταν πλέον ανεξάρτητος σύμβουλος στον τομέα των ερευνών αγοράς. Επίσης, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι οι έρευνες περιελάμβαναν παραπειστικές ερωτήσεις και ότι οι αριθμοί οι

σχετικοί με τα ποσοστά, αθροιζόμενοι, δεν έδιναν σωστό αποτέλεσμα (κατά το τμήμα, αθροίζοντας ορισμένα ποσοστά, το σύνολο υπερέβαινε το 100 %). Πέραν των αμφιβολιών αυτών, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι οι έρευνες είχαν διεξαχθεί σε λιγότερα από τα μισά κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επισήμανε, επίσης, ότι οι έρευνες είχαν διεξαχθεί μετά την ημερομηνία υποβολής του αιτήματος καταχωρίσεως σήματος.

17 Όσον αφορά τα στοιχεία σχετικά με τον κύκλο εργασιών και τον όγκο πωλήσεων που προσκόμισε η προσφεύγουσα, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι, ακόμα και αν λαμβανόταν υπόψη η μαρτυρία του συμβούλου μάρκετινγκ της θυγατρικής της προσφεύγουσας στη Γαλλία, αυτά αφορούσαν το σύνολο των δραστηριοτήτων της προσφεύγουσας και όχι προς το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση.

18 Όσον αφορά το διαφημιστικό υλικό, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι, σχεδόν στο σύνολό του, δεν αφορούσε το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, αλλά τις λοιπές φιάλες ή τα μεταλλικά δοχεία της προσφεύγουσας και, ιδίως, τη διάσημη φιάλη της με περίγραμμα που φέρει αυλακώσεις.

19 Το επιχείρημα της προσφεύγουσας κατά το οποίο το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είχε αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα λόγω της χρήσεώς του ως τμήμα άλλου σήματος, επίσης απορρίφθηκε από το τμήμα προσφυγών. Συγκεκριμένα, το τμήμα προσφυγών διέλαβε ότι η επίμαχη περίπτωση διέφερε από τις υποθέσεις τις οποίες επικαλέστηκε η προσφεύγουσα συναφώς. Προσέθεσε δε ότι η αντίληψη του ενδιαφερόμενου καταναλωτή δεν ήταν κατ' ανάγκην η ίδια στην περίπτωση σχημάτων και στην περίπτωση λεκτικών στοιχείων.

20 Το τμήμα προσφυγών κατέληξε στο συμπέρασμα, λαμβάνοντας υπόψη τα χαρακτηριστικά του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, τη φύση των οικείων προϊόντων και την στρατηγική μάρκετινγκ που παρουσιάστηκε μέσω των προσκομισθέντων στοιχείων, ότι δεν εστερείτο σημασίας το γεγονός ότι, στην προκειμένη περίπτωση, η φιάλη με περίγραμμα χωρίς αυλακώσεις μπορούσε να πωληθεί με ετικέτα. Συναφώς, το τμήμα προσφυγών παραδέχθηκε ότι διαφημιστική στρατηγική με άξονα ένα σήμα δεν δύναται να εμποδίσει την απόκτηση διακριτικού χαρακτήρα, αλλά υπενθύμισε ότι από τα προσκομισθέντα στοιχεία προέκυπτε ο τρόπος με τον οποίο τα οικεία προϊόντα διετίθεντο στο εμπόριο υπό το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση έναντι του ενδιαφερόμενου κοινού. Κατά το τμήμα προσφυγών, αυτές οι παράμετροι σχετικά με την στρατηγική μάρκετινγκ δεν μπορούσαν να παραβλεφθούν κατά την εκτίμηση της προσλήψεως του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση από το ενδιαφερόμενο κοινό.

21 Καίτοι αναγνώρισε ότι η προσφεύγουσα είχε προβεί σε αξιόλογες επενδύσεις στον τομέα της διαφημίσεως και ότι τα προσκομισθέντα στοιχεία πωλήσεων ήταν πολύ υψηλά, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι τα αποδεικτικά στοιχεία παρέμεναν, στο σύνολό τους, ανεπαρκή και μη αρκούντως πειστικά όσον αφορά την πραγματική πρόσληψη του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση από το ενδιαφερόμενο κοινό.

22 Το τμήμα προσφυγών επισήμανε ότι, όσον αφορά τα οικεία προϊόντα εκτός των μη αλκοολούχων ποτών, τα αποδεικτικά στοιχεία περί αποδείξεως του διακριτικού χαρακτήρα λόγω χρήσεως ήταν σχεδόν ανύπαρκτα. Συναφώς, υπογράμμισε ότι δεν προσκομίστηκε κανένα αποδεικτικό στοιχείο όσον αφορά την πώληση «υάλινων και πλαστικών φιαλών» και «μικρών σκευών μαγειρικής χρήσης».

23 Επίσης, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι τα έγγραφα σχετικά με το ιστορικό των μη αλκοολούχων ποτών της προσφεύγουσας παρέθεταν εικόνες της φιάλης με περίγραμμα που φέρει αυλακώσεις και φαίνονταν, ως επί το πλείστον, να περιλαμβάνουν εικόνες ληφθείσες εκτός της Ένωσης (ιδίως τις Ηνωμένες Πολιτείες) ή σε άγνωστες τοποθεσίες, ή ότι επρόκειτο για κείμενα γραμμένα εκτός της Ένωσης ή σε άγνωστες τοποθεσίες, και ότι τα έγγραφα αυτά δεν μπορούσαν, συνεπώς, να αποδείξουν ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είχε αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα εντός της Ένωσης.

Αιτήματα των διαδίκων

24 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

25 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή στο σύνολό της·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

26 Η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως προς στήριξη της προσφυγής της. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 και ο δεύτερος από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009.

Επί του πρώτου λόγου, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009

27 Η προσφεύγουσα προσάπτει στο τμήμα προσφυγών ότι δεν έλαβε υπόψη, σύμφωνα με τη νομολογία του Γενικού Δικαστηρίου, τα γενικώς και συνήθως ισχύοντα στον τομέα. Συναφώς, υποστηρίζει ότι, εάν στην αγορά των οικείων προϊόντων υπάρχει ανταγωνισμός και δραστηριοποιούνται πλείονες επιχειρηματίες, τούτο μπορεί να ενθαρρύνει ορισμένους εξ αυτών να σχεδιάσουν τη συσκευασία των προϊόντων τους κατά τρόπο που να τα διακρίνει από τα αντίστοιχα των άλλων επιχειρηματιών και να προσελκύουν την προσοχή του καταναλωτή, προκειμένου αυτός να δύναται να συγκρατήσει στη μνήμη του το συγκεκριμένο, ιδιαίτερο σχήμα, με την προοπτική μεταγενέστερης αγοράς.

28 Τούτο ισχύει, κατά την προσφεύγουσα, στον τομέα των ποτών. Υποστηρίζει ότι, καίτοι αληθεύει ότι οι φιάλες μπορεί να είναι απλώς λειτουργικές, λόγω του μακρού κυλινδρικού τμήματός τους και του λαιμού τους, μεγάλος αριθμός σχημάτων φιαλών σχεδιάζονται ούτως ώστε να προσελκύουν την προσοχή του καταναλωτή και να διακρίνουν ιδιαιτέρως τα προϊόντα ενός συγκεκριμένου επιχειρηματία. Επομένως, κατά την προσφεύγουσα, οι καταναλωτές έχουν συνηθίσει τα σχήματα τα οποία παρεκκλίνουν να καταχωρίζονται ως σήματα. Περί αυτού πρόκειται στην υπό κρίση υπόθεση.

29 Κατά την προσφεύγουσα, το τμήμα προσφυγών υπέπεσε επίσης σε πλάνη, καθόσον δεν προέβη σε σφαιρική εκτίμηση του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και του τρόπου με τον οποίο συνδυάστηκαν τα διάφορα στοιχεία του, προκειμένου να το συγκρίνει προς τα συνήθη σχήματα που υπάρχουν στην αγορά.

30 Επιπροσθέτως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση αφενός, διαφέρει από τα παραδείγματα που άντλησε από το διαδίκτυο ο εξεταστής τα οποία, παρεμπιπτόντως, αφορούν μόνο την Ιρλανδία, και, αφετέρου, προσελκύει την προσοχή του καταναλωτή και καθιστά δυνατή την απομνημόνευσή του από αυτόν.

31 Επίσης, η προσφεύγουσα εκτιμά ότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε, στο σημείο 35 της προσβαλλομένης αποφάσεως, στην ίδια πλάνη με εκείνη που διαπιστώθηκε στην απόφαση της 20ής Οκτωβρίου 2011, Freixenet κατά ΓΕΕΑ (C-344/10 P και C-345/10 P, Συλλογή, EU:C:2011:680, σκέψη 49). Ειδικότερα, το τμήμα προσφυγών έκρινε εσφαλμένα, κατά την προσφεύγουσα, ότι, εφόσον

το προϊόν διανέμεται επίσης υπό λεκτικό σήμα με διακριτικό χαρακτήρα, εν προκειμένω ετικέτα, τούτο οπωσδήποτε στερεί το σχήμα του προϊόντος από κάθε διακριτικό χαρακτήρα. Η προσέγγιση αυτή άγει τελικώς στο συμπέρασμα ότι κανένα σχήμα δεν δύναται να έχει διακριτικό χαρακτήρα, δεδομένου ότι κανένα σχήμα δεν εμφανίζεται στην αγορά χωρίς λεκτικό σήμα ή άλλο τύπο σήματος.

32 Το ΓΕΕΑ αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

33 Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, τα σήματα που στερούνται διακριτικού χαρακτήρα δεν γίνονται δεκτά προς καταχώριση.

34 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, ο διακριτικός χαρακτήρας σήματος, κατά την έννοια της ως άνω διατάξεως, σημαίνει ότι το σήμα αυτό καθιστά δυνατή την ταυτοποίηση του προϊόντος ή της υπηρεσίας για το οποίο ή για την οποία ζητήθηκε η καταχώριση ως προερχόμενου από συγκεκριμένη επιχείρηση και, επομένως, τη διάκριση του προϊόντος αυτού από αντίστοιχα προϊόντα άλλων επιχειρήσεων (βλ. απόφαση Freixenet κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 31 ανωτέρω, EU:C:2011:680, σκέψη 42 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

35 Ο διακριτικός χαρακτήρας ενός σήματος πρέπει να εκτιμάται, αφενός, σε σχέση με τα προϊόντα για τα οποία ή με τις υπηρεσίες για τις οποίες ζητήθηκε η καταχώριση του σημείου και, αφετέρου, σε σχέση με την πρόσληψή του από το ενδιαφερόμενο κοινό, το οποίο αποτελείται από τους καταναλωτές των εν λόγω προϊόντων ή υπηρεσιών (βλ. απόφαση Freixenet κατά ΓΕΑΑ, σκέψη 31 ανωτέρω, EU:C:2011:680, σκέψη 43 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

36 Επίσης κατά πάγια νομολογία, τα κριτήρια εκτιμήσεως του διακριτικού χαρακτήρα τρισδιάστατου σήματος που αποτελείται από τη μορφή του ίδιου του προϊόντος δεν διαφέρουν από εκείνα που έχουν εφαρμογή στις λοιπές κατηγορίες σημάτων (βλ. απόφαση Freixenet κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 31 ανωτέρω, EU:C:2011:680, σκέψη 45 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

37 Πάντως, στο πλαίσιο εφαρμογής των κριτηρίων αυτών, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι η αντίληψη του μέσου καταναλωτή δεν είναι κατ' ανάγκην η ίδια στην περίπτωση τρισδιάστατου σήματος, συνιστάμενου στην εικόνα του ίδιου του προϊόντος, και στην περίπτωση λεκτικού ή εικονιστικού σήματος, αποτελούμενου από σημείο ανεξάρτητο της όψεως των προϊόντων που προσδιορίζει. Πράγματι, ο μέσος καταναλωτής δεν συνηθίζει να τεκμαίρει την προέλευση των προϊόντων βάσει του σχήματός τους ή του σχήματος της συσκευασίας τους, ελλείψει οποιουδήποτε εικονιστικού ή λεκτικού στοιχείου, ενδέχεται δε η απόδειξη του διακριτικού χαρακτήρα τρισδιάστατου σήματος να αποδειχθεί δυσχερέστερη από ό,τι στην περίπτωση ενός λεκτικού ή εικονιστικού σήματος (βλ. προμνημονευθείσα στη σκέψη 31 απόφαση Freixenet κατά ΓΕΕΑ, EU:C:2011:680, σκέψη 46 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

38 Ειδικότερα, δεδομένου ότι η συσκευασία υγρών προϊόντων είναι προϋπόθεση της διαθέσεώς τους στο εμπόριο, ο μέσος καταναλωτής της αποδίδει, καταρχάς, αυτή την απλή λειτουργία. Τρισδιάστατο σήμα συνιστάμενο σε τέτοιου είδους συσκευασία έχει διακριτικό χαρακτήρα μόνον εάν καθιστά δυνατόν για τον μέσο καταναλωτή του οικείου προϊόντος, ο οποίος έχει την έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος, χωρίς να προβαίνει σε ανάλυση ή σύγκριση και χωρίς να επιδεικνύει ιδιαίτερη προσοχή, να διακρίνει το εν λόγω προϊόν από τα αντίστοιχα των άλλων επιχειρήσεων [αποφάσεις της 12ης Φεβρουαρίου 2004, Henkel, C-218/01, Συλλογή, EU:C:2004:88, σκέψη 53, και της 29ης Απριλίου 2004, Eurocermex κατά ΓΕΕΑ (Σχήμα μιας φιάλης μπίρας), T-399/02, Συλλογή, EU:T:2004:120, σκέψη 24].

39 Υπό τις συνθήκες αυτές, μόνον το σήμα το οποίο παρεκκλίνει ουσιωδώς από τα γενικώς ή συνήθως ισχύοντα στον κλάδο και, ως εκ τούτου, μπορεί να επιτελεί τη βασική του λειτουργία προσδιορισμού της προελεύσεως, έχει διακριτικό χαρακτήρα υπό την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 (βλ. απόφαση Freixenet κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 31 ανωτέρω, σκέψη 47 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

40 Κατόπιν των προεκτεθέντων, πρέπει να εξεταστεί εάν το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση παρεκκλίνει ουσιωδώς από τα γενικώς ή συνήθως ισχύοντα στον οικείο τομέα.

41 Προκαταρκτικώς, πρέπει να επισημανθεί ότι δεν αμφισβητείται, όπως ορθώς διαπίστωσε και το τμήμα προσφυγών, ότι τα προϊόντα τα οποία αφορά το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση αποτελούν προϊόντα ευρείας καταναλώσεως τα οποία απευθύνονται στο ευρύ κοινό. Επίσης, κρίνεται, όπως έκρινε, κατ' ουσίαν, και το τμήμα προσφυγών, και χωρίς αυτό να αμφισβητείται, ότι, δεδομένου ότι τα επίμαχα προϊόντα προορίζονται για ευρεία κατανάλωση, το επίπεδο προσοχής του ενδιαφερόμενου κοινού πρέπει να θεωρηθεί ως μέσο.

42 Συναφώς, κατά την περιγραφή στην οποία προέβη η προσφεύγουσα, το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση αποτελείται από μια επίπεδη βάση η οποία παρουσιάζει καμπύλη προς τα έξω προκειμένου να δημιουργείται κυρτή όψη, από ένα κωνικό τμήμα το οποίο λεπταίνει προς τα μέσα και εκτείνεται προς τα έξω έως την πρώτη οριζόντια γραμμή ώστε να σχηματίζει τραπεζοειδές σχήμα, από ένα προεξέχον κεντρικό τμήμα που σχηματίζει ελαφρά εσοχή και έχει επίπεδη όψη, ενώ οι πλευρές σχηματίζουν ελαφρά καμπύλη, ώστε να δημιουργείται ένα λείο προφίλ, και από ένα ανώτερο τμήμα το οποίο λεπταίνει προς τα επάνω σαν χωνί και το οποίο είναι ελαφρώς κυρτό στο ύψος του λαιμού.

43 Ως εκ τούτου, το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι σύνθετο σημείο, το οποίο απαρτίζεται από πλείονα χαρακτηριστικά.

44 Κατά συνέπεια, προκειμένου να αξιολογηθεί ο διακριτικός χαρακτήρας του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση, πρέπει τούτο να εξεταστεί ως ολότητα. Ωστόσο, τούτο δεν είναι ασύμβατο προς τη διαδοχική εξέταση των διαφορετικών στοιχείων που το απαρτίζουν [αποφάσεις της 5ης Μαρτίου 2003, Unilever κατά ΓΕΕΑ (Ωοειδής ταμπλέτα), T-194/01, Συλλογή, EU:T:2003:53, σκέψη 54, και απόφαση Σχήμα μιας φιάλης μπίρας, σκέψη 38 ανωτέρω, EU:T:2004:120, σκέψη 25].

45 Καταρχάς, όσον αφορά το κατώτερο τμήμα του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση, κρίνεται ότι το τμήμα αυτό της φιάλης δεν παρουσιάζει χαρακτηριστικά τα οποία να καθιστούν δυνατή τη διάκρισή της από άλλες φιάλες οι οποίες είναι διαθέσιμες στην αγορά. Είναι παγκοίνως γνωστό ότι τα κατώτερα τμήματα των φιαλών μπορεί να έχουν πολύ διαφορετικές μορφές. Εντούτοις, οι παραλλαγές αυτές δεν καθιστούν δυνατόν για τον μέσο καταναλωτή, κατά κανόνα, να συναγάγει την εμπορική προέλευση των οικείων προϊόντων.

46 Εν συνεχεία, όσον αφορά το κεντρικό τμήμα του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση, επισημαίνεται ότι ούτε αυτό παρουσιάζει ιδιαιτερότητες σε σχέση με ό,τι είναι διαθέσιμο στην αγορά. Όπως ορθώς επισήμανε και το τμήμα προσφυγών, τούτο το τμήμα του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση χρησιμεύει, υπό τις συνήθεις συνθήκες της αγοράς, προς επίθεση ετικέτας στην οποία εμφανίζονται το όνομα του σήματος, πληροφορίες σχετικές με τα συστατικά προς ενημέρωση των καταναλωτών, τη χωρητικότητα της φιάλης και τα ονόματα του παραγωγού και του διανομέα. Το γεγονός ότι το τμήμα αυτό είναι ελαφρώς κυρτό δεν προσδίδει στο σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση διακριτικό χαρακτήρα ο οποίος να καθιστά δυνατόν για τους καταναλωτές να συναγάγουν την εμπορική του προέλευση.

47 Τέλος, όσον αφορά το ανώτερο τμήμα του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση, το οποίο συνίσταται σε ένα ελαφρώς θολωτό λαιμό στο ύψος του στομίου, επισημαίνεται ότι είναι παγκοίνως γνωστό ότι οι φιάλες που είναι διαθέσιμες στην αγορά παρουσιάζουν, κατά το μάλλον ή ήττον, παρόμοια χαρακτηριστικά προς αυτά του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση. Πράγματι, το ανώτερο τμήμα φιάλης κατά κανόνα έχει σχήμα κωνοειδές και έχει στόμιο. Ως εκ τούτου, ακόμα κι αν γίνει δεκτό ότι το στοιχείο αυτό παρουσιάζει ορισμένη πρωτοτυπία, δεν μπορεί να εκληφθεί ως ουσιωδώς παρεκκλίνον από τα γενικώς ή συνήθως ισχύοντα στον οικείο τομέα.

48 Επομένως, το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση αποτελείται από ένα συνδυασμό στοιχείων, έκαστο των οποίων, δεδομένου ότι μπορεί να είναι αντικείμενο ευρείας χρήσεως στο εμπόριο για την παρουσίαση των προϊόντων που αναφέρονται στην αίτηση καταχωρίσεως σήματος, στερείται διακριτικού χαρακτήρα σε σχέση με τα προϊόντα αυτά (βλ., κατ' αυτήν την έννοια και κατ' αναλογίαν, απόφαση Σχήμα μιας φιάλης μπίρας, σκέψη 38 ανωτέρω, EU:T:2004:120, σκέψη 30).

49 Κατά τη νομολογία, το γεγονός ότι ένα σύνθετο σήμα αποτελείται μόνον από στοιχεία τα οποία δεν έχουν διακριτικό χαρακτήρα σε σχέση με τα οικεία προϊόντα οδηγεί, κατά κανόνα, στο συμπέρασμα ότι το σήμα αυτό, εξεταζόμενο ως ολότητα, στερείται διακριτικού χαρακτήρα. Το συμπέρασμα αυτό μπορεί να ανατραπεί μόνον στην περίπτωση που συγκεκριμένες ενδείξεις, όπως, μεταξύ άλλων, ο τρόπος με τον οποίο συνδυάζονται αυτά τα διαφορετικά στοιχεία, υποδηλώνουν ότι το ως άνω σύνθετο σήμα, εξεταζόμενο ως ολότητα, είναι κάτι περισσότερο από το απλό άθροισμα των στοιχείων που το απαρτίζουν (βλ. κατ' αυτήν την έννοια απόφαση Σχήμα μιας φιάλης μπίρας, σκέψη 38 ανωτέρω, EU:T:2004:120, σκέψη 31).

50 Εν προκειμένω, δεν φαίνεται να υφίστανται τέτοιες ενδείξεις. Συγκεκριμένα, το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση, χαρακτηρίζεται από το σχήμα του το οποίο παρουσιάζει καμπύλο περίγραμμα. Εντούτοις, το εν λόγω σχήμα δεν αποτελεί κάτι παραπάνω από το άθροισμα των στοιχείων τα οποία απαρτίζουν το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση, ήτοι μια φιάλη όπως ακριβώς η πλειονότητα των φιαλών στην αγορά. Ένα τέτοιο σχήμα μπορεί να χρησιμοποιηθεί ευρέως στο εμπόριο των προϊόντων τα οποία αφορά η αίτηση καταχωρίσεως σήματος. Ως εκ τούτου, ο τρόπος με τον οποίο συνδυάζονται τα στοιχεία του οικείου συνθέτου σήματος δεν δύναται να του προσδώσει διακριτικό χαρακτήρα (βλ. κατ' αυτήν την έννοια απόφαση Σχήμα μιας φιάλης μπίρας, σκέψη 38 ανωτέρω, EU:T:2004:120, σκέψη 32).

51 Επομένως, το σχήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση αποτελεί απλώς και μόνον παραλλαγή του σχήματος και της συσκευασίας των οικείων προϊόντων, η οποία δεν καθιστά δυνατόν για τον μέσο καταναλωτή να διακρίνει τα επίμαχα προϊόντα από τα αντίστοιχα άλλων επιχειρήσεων [βλ. κατ' αυτήν την έννοια αποφάσεις της 17ης Δεκεμβρίου 2008, Somm κατά ΓΕΕΑ (Στέγαστρο), T-351/07, EU:T:2008:591, σκέψη 27, και απόφαση της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, Alber κατά ΓΕΕΑ (Χειρολαβή), T-391/07, EU:T:2009:336, σκέψη 60].

52 Ως εκ τούτου, το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε πλάνη καθόσον εκτίμησε ότι ο μέσος καταναλωτής της Ένωσης αντιλαμβάνεται το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση, στο σύνολό του, αποκλειστικώς και μόνον ως παραλλαγή του σχήματος των προϊόντων για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση του ως άνω σήματος.

53 Η λύση αυτή δεν κλονίζεται από το επιχείρημα κατά το οποίο το τμήμα προσφυγών δεν προέβη σε σφαιρική εξέταση του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση. Ειδικότερα, προκύπτει ιδίως από το σημείο 27 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι το τμήμα προσφυγών αξιολόγησε το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση λαμβανομένου υπόψη του «συνόλου των χαρακτηριστικών του δοχείου» της προσφεύγουσας. Επίσης, το τμήμα προσφυγών επισήμανε, στο σημείο 35 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι «η γενική θεώρηση των χαρακτηριστικών που παραθέτει η [προσφεύγουσα] δεν δημιουργεί σφαιρική εντύπωση δυνάμενη να προσδώσει στο σημείο του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση διακριτικό χαρακτήρα».

54 Όσον αφορά το επιχείρημα κατά το οποίο το τμήμα προσφυγών παρέλειψε να λάβει υπόψη το γεγονός ότι ο οικείος τομέας χαρακτηρίζεται από οξύ ανταγωνισμό και ότι είναι σύνηθες οι επιχειρηματίες στην επίμαχη αγορά να επιδιώκουν να διαφοροποιούν τα προϊόντα τους μέσω της συσκευασίας τους, κρίνεται ότι τα στοιχεία αυτά δεν επαρκούν, καθεαυτά, ώστε να προσδώσουν διακριτικό χαρακτήρα στο σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση. Επιπροσθέτως, το τμήμα προσφυγών βεβαίως και έλαβε υπόψη τις συνθήκες της αγοράς στο πλαίσιο της σφαιρικής εκτιμήσεως του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση. Ιδίως από το σημείο 28 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι, δεδομένου ότι ο βαθμός ελευθερίας κατά

τη σχεδίαση των φιαλών δεν είναι ιδιαιτέρως υψηλός, δεν μπορούν να καταχωρισθούν ως σήματα ήσσονες παραλλαγές των συνήθων σχημάτων, διότι το κοινό δεν τις εκλαμβάνει ως ένδειξη προελεύσεως.

55 Τέλος, όσον αφορά την κριτική την οποία ασκεί η προσφεύγουσα κατά της αναφοράς, την οποία έκανε επαλλήλως το τμήμα προσφυγών στο σημείο 35 της προσβαλλομένης αποφάσεως, στο γεγονός ότι ο τελικός χρήστης κατά κανόνα θα στρέψει την προσοχή του κατεξοχήν στην ετικέτα του προϊόντος ή στη συσκευασία του και στο όνομά του, την εικόνα ή το σχέδιο που απεικονίζεται σε αυτήν, παρά απλώς στο ίδιο το σχέδιο της συσκευασίας, δεν είναι ικανή, εν πάση περιπτώσει, να κλονίσει το βάσιμο των εκτιμήσεων του τμήματος προσφυγών [βλ. κατ' αυτήν την έννοια απόφαση της 30ής Απριλίου 2013, Boehringer Ingelheim International κατά ΓΕΕΑ (RELY-ABLE), T-640/11, EU:T:2013:225, σκέψη 27 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία]. Πράγματι, στο πλαίσιο της εκτιμήσεως του διακριτικού χαρακτήρα του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση στην οποία προέβη δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, το τμήμα προσφυγών εξέτασε το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση λαμβάνοντας υπόψη όλα τα κρίσιμα χαρακτηριστικά του, και θεμελίωσε το συμπέρασμά του, επαρκώς κατά νόμον, στη βάση του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, ήτοι το απαλλαγμένο από οποιοδήποτε άλλο στοιχείο σχήμα της φιάλης με περίγραμμα [βλ. κατ' αυτήν την έννοια απόφαση της 16ης Ιουλίου 2014, Langguth Erben κατά ΓΕΕΑ (Σχήμα μιας φιάλης αλκοολούχου ποτού), T-66/13, EU:T:2014:681, σκέψεις 66 και 67].

56 Κατά συνέπεια, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του δευτέρου λόγου, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009

57 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, εν πάση περιπτώσει, το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση απέκτησε διακριτικό χαρακτήρα λόγω χρήσεως. Εκτιμά ότι απέδειξε την απόκτηση διακριτικού χαρακτήρα από το ως άνω σήμα, καθόσον προσκόμισε σημαντικό αριθμό αποδεικτικών στοιχείων ενώπιον των οργάνων του ΓΕΕΑ.

58 Τα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία προσκόμισε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας ενώπιον του ΓΕΕΑ είναι, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα:

— ιστορικό του τρόπου με τον οποίο χρησιμοποιήθηκε το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, περιλαμβανομένων του πλαισίου και των ερεισμάτων βάσει των οποίων το εν λόγω σήμα χρησιμοποιήθηκε εντός της Ένωσης·

— δεδομένα που βασίζονται σε έρευνες, καθώς και τις ίδιες τις έρευνες οι οποίες πραγματοποιήθηκαν σε δέκα κράτη μέλη της Ένωσης, προκειμένου να αποδειχθεί ότι η πλειονότητα των ερωτηθέντων προσώπων συσχετίζει το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση προς την προσφεύγουσα και τα αναψυκτικά της με το όνομα Coca-Cola·

— αποδεικτικά στοιχεία, όπως ο κώδικας δεοντολογίας της έρευνας αγοράς της εταιρίας, ώστε να αποδειχθεί ότι τα δεδομένα που αναφέρονται ανωτέρω προέκυψαν βάσει αξιόπιστων και ανεξάρτητων ερευνών, στις οποίες συμμετείχαν περίπου 5.000 πρόσωπα, αντιπροσωπευτικό δείγμα του ενδιαφερόμενου κοινού σε δέκα κράτη μέλη·

— στοιχεία για τις πωλήσεις συνοδευόμενα από πίνακα που περιλαμβάνει την κατανομή των πωλήσεων μεταξύ των κρατών μελών της Ένωσης, καθώς και από υπεύθυνη δήλωση των συμβούλων μάρκετινγκ της εταιρίας Coca-Cola (Ευρώπη), ώστε να αποδειχθεί ότι η προσφεύγουσα πώλησε μεγάλο αριθμό φιαλών με περίγραμμα με και χωρίς αυλακώσεις εντός της Ένωσης, κατά τη διάρκεια των ετών 2009 έως 2011·

— πίνακες στους οποίους εμφανίζονται οι επενδύσεις που έγιναν στη διαφήμιση και την επικοινωνία μεταξύ του 2009 και του 2011, ώστε να αποδειχθεί ότι τα αναψυκτικά Coca-Cola, Coca-Cola Light και Coca-Cola Zero της προσφεύγουσας πωλήθηκαν σε ολόκληρη την Ένωση· και

— αποδεικτικά στοιχεία υπό τη μορφή φωτογραφιών, άρθρων και αποσπασμάτων από το διαδίκτυο ώστε να αποδειχθεί ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση έχει χρησιμοποιηθεί στο πλαίσιο της εμπορικής προωθήσεως, στο πλαίσιο δημοσιεύσεων στο διαδίκτυο, στο πλαίσιο της «Pop Art», καθώς και στο πλαίσιο δημοσιεύσεων τρίτων και σε δημοσιεύσεις άλλων μέσων.

59 Πρώτον, η προσφεύγουσα κατ' ουσίαν υποστηρίζει ότι οι αμφιβολίες του τμήματος προσφυγών ως προς την πηγή, την αξιοπιστία και την ανεξαρτησία των ερευνών είναι αβάσιμες. Επίσης προσάπτει στο τμήμα προσφυγών ότι δεν ερμήνευσε ορθώς τις έρευνες, βάσει των διευκρινίσεων που περιλαμβάνονται σε αυτές. Δεδομένης αυτής της πολλαπλής πλάνης, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών δεν κατανόησε τα δεδομένα τα οποία τέθηκαν υπόψη του και τον τρόπο με τον οποίον είχαν διεξαχθεί οι έρευνες, παρά τις παρεχόμενες διευκρινίσεις στις εν λόγω έρευνες, καθώς και στο υπόμνημα που εκθέτει τους λόγους της προσφυγής ενώπιον του ΓΕΕΑ.

60 Δεύτερον, η προσφεύγουσα εκτιμά, κατ' ουσίαν, ότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον δεν αναγνώρισε ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είχε αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα λόγω της χρήσεώς του ως τμήματος καταχωρισμένου σήματος ή σε συνδυασμό προς αυτό. Υποστηρίζει ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση χρησιμοποιήθηκε μετ' επιτάσεως ως τμήμα του σχήματος της φιάλης της με περίγραμμα με αυλακώσεις. Συναφώς, επικαλείται την απόφαση της 7ης Ιουλίου 2005, Nestlé (C-353/03, Συλλογή, EU:C:2005:432), στην οποία το Δικαστήριο έκρινε, όπως διατείνεται η προσφεύγουσα, ότι ο διακριτικός χαρακτήρας σήματος αναφερόμενου στο άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009 μπορεί επίσης να προκύπτει τόσο από τη χρήση, ως τμήματος καταχωρισμένου σήματος, στοιχείου αυτού, όσο και από τη χρήση διακριτού σήματος σε συνδυασμό προς το καταχωρισμένο σήμα.

61 Κατά την προσφεύγουσα, δεν μπορεί να αμφισβητηθεί βασίμως ότι η φιάλη με περίγραμμα που φέρει αυλακώσεις χρησιμοποιήθηκε μετ' επιτάσεως. Η φιάλη με περίγραμμα με ή χωρίς αυλακώσεις έχει πωληθεί, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, σε πολύ μεγάλες ποσότητες επί σειρά ετών. Επιπροσθέτως, η φιάλη με περίγραμμα με ή χωρίς αυλακώσεις αποτέλεσε αντικείμενο σημαντικής διαφημιστικής προωθήσεως.

62 Κατά την προσφεύγουσα, διάφορα επιχειρήματα συνηγορούν υπέρ της αποκτήσεως διακριτικού χαρακτήρα από το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση ως τμήμα της φιάλης με περίγραμμα που φέρει αυλακώσεις. Πρώτον, προκύπτει σαφώς κατά την προσφεύγουσα ότι το σχήμα στο οποίο συνίσταται το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση (ήτοι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση μεμονωμένως εξεταζόμενο) είναι δισδιάστατο. Στα αποδεικτικά στοιχεία εμφανίζεται πλάγια δισδιάστατη εικόνα του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση, η οποία, κατά την προσφεύγουσα, εμφανίζεται σε υποθέματα στα σημεία πωλήσεως, σε διαφημιστικά υποθέματα ή προϊόντα, όπως φιάλες ή μεταλλικά δοχεία. Καμία διάταξη του δικαίου περί σημάτων της Ένωσης δεν αντιτίθεται στην απόκτηση διακριτικού χαρακτήρα από τα τρισδιάστατα σήματα μέσω της χρήσεως δισδιάστατων σημάτων.

63 Δεύτερον, υφίστανται, κατά την προσφεύγουσα, φιάλες οι οποίες αντιστοιχούν σε ειδικές εκδόσεις, και οι οποίες διαμορφώθηκαν ούτως ώστε οι αυλακώσεις να είναι καλυμμένες, στοιχείο που δημιουργεί τη σφαιρική εντύπωση ότι πρόκειται για φιάλη με περίγραμμα χωρίς αυλακώσεις. Τα προϊόντα αυτά υφίστανται σε τρισδιάστατη και σε δισδιάστατη εκδοχή. Η προσφεύγουσα αναγνωρίζει ότι οι φιάλες αυτές σχεδιάστηκαν με αφορμή ιδιαίτερες περιστάσεις, αλλά υποστηρίζει ότι υφίσταται μεγάλος αριθμός αυτών, καθώς και ότι οι φιάλες αυτές προωθήθηκαν ευρέως στην αγορά.

64 Τρίτον, η προσφεύγουσα επικαλείται τον τρόπο με τον οποίο χρησιμοποιήθηκε το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση από τρίτους σε διάφορες μορφές καλλιτεχνικής εκφράσεως. Υποστηρίζει ότι, εάν το κοινό δεν εκλάμβανε το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση ως διακριτικό της εταιρίας Coca-Cola, θα ήταν απορίας άξιον ποιόν σκοπό επιδιώκουν ορισμένοι καλλιτέχνες μέσω των έργων τους καθόσον, κατά την προσφεύγουσα, αυτά προδήλως αναφέρονται στη φιάλη της Coca-Cola.

65 Το ΓΕΕΑ αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

66 Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009, οι απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου που διαλαμβάνονται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β′ έως δ′, του ίδιου κανονισμού δεν εμποδίζουν την καταχώριση σήματος αν το σήμα αυτό έχει αποκτήσει για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τις οποίες ζητείται η καταχώριση διακριτικό χαρακτήρα λόγω της χρήσης που του έχει γίνει. Συγκεκριμένα, στην περίπτωση που διαλαμβάνεται στο άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94, το γεγονός ότι το σημείο που συνιστά το επίμαχο σήμα προσλαμβάνεται πράγματι από το ενδιαφερόμενο κοινό ως ένδειξη της εμπορικής προελεύσεως ενός προϊόντος ή μιας υπηρεσίας αποτελεί το αποτέλεσμα της οικονομικής προσπάθειας του αιτούντος την καταχώριση του σήματος. Το στοιχείο αυτό δικαιολογεί να μην ληφθούν υπόψη οι διήκουσες παράγραφο 1, στοιχεία β′ έως δ′, του ίδιου άρθρου εκτιμήσεις γενικού συμφέροντος, οι οποίες επιτάσσουν τα σήματα στα οποία αναφέρονται οι διατάξεις αυτές να χρησιμοποιούνται ελεύθερα από όλους, προκειμένου να αποφευχθεί η δημιουργία παράνομου ανταγωνιστικού πλεονεκτήματος υπέρ ενός μόνον επιχειρηματία [απόφαση της 21ης Απριλίου 2010, Schunk κατά ΓΕΕΑ (Απεικόνιση τμήματος μανδρελίου), T-7/09, EU:T:2010:153, σκέψη 38, και απόφαση της 22ας Μαρτίου 2013, Bottega Veneta International κατά ΓΕΕΑ (Σχήμα μιας τσάντας χειρός), T-409/10, EU:T:2013:148, σκέψη 74].

67 Κατά τη νομολογία, προκειμένου να γίνει δεκτή η καταχώριση σήματος δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009, πρέπει να αποδειχθεί ο κτηθείς λόγω χρήσεως του ως άνω σήματος διακριτικός χαρακτήρας στο τμήμα εκείνο της Ένωσης εντός του οποίου απουσίαζε ο εν λόγω χαρακτήρας, υπό το πρίσμα του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β′ έως δ′, του ως άνω κανονισμού. Εξάλλου, η απόκτηση διακριτικού χαρακτήρα λόγω χρήσεως πρέπει να έχει λάβει χώρα πριν την κατάθεση της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος (αποφάσεις Απεικόνιση τμήματος μανδρελίου, σκέψη 66 ανωτέρω, EU:T:2010:153, σκέψη 40 και Σχήμα μιας τσάντας χειρός, σκέψη 66 ανωτέρω, EU:T:2013:148, σκέψη 76).

68 Επιπροσθέτως, στην περίπτωση των μη λεκτικών σημάτων, όπως το περί ου ο λόγος στη συγκεκριμένη περίπτωση, πρέπει να τεκμαίρεται ότι η εκτίμηση του διακριτικού χαρακτήρα τους είναι η ίδια σε όλη την Ένωση, εκτός αν υφίστανται συγκεκριμένες ενδείξεις περί του αντιθέτου. Εφόσον, εν προκειμένω, από την εξέταση του πρώτου λόγου και της δικογραφίας, δεν προκύπτει ότι τούτο συντρέχει, πρέπει να γίνει δεκτό ότι υφίσταται ο απόλυτος λόγος απαραδέκτου του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 207/2009, όσον αφορά το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, στο σύνολο της Ένωσης. Επομένως, το σήμα αυτό πρέπει να έχει αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα στο σύνολο της Ένωσης για να μπορεί να καταχωριστεί βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 3, του ως άνω κανονισμού [βλ. απόφαση της 12ης Σεπτεμβρίου 2007, Glaverbel κατά ΓΕΕΑ (Σχέδιο σε υάλινη επιφάνεια), T-141/06, EU:T:2007:273, σκέψη 36 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

69 Επίσης, προκύπτει από τη νομολογία ότι η απόκτηση διακριτικού χαρακτήρα λόγω της χρήσεως του σήματος επιτάσσει τουλάχιστον ένα σημαντικό τμήμα του ενδιαφερόμενου κοινού να ταυτοποιεί, χάρη στο σήμα, τα σχετικά προϊόντα ή τις υπηρεσίες ως προερχόμενα από συγκεκριμένη επιχείρηση. Ωστόσο, οι περιστάσεις υπό τις οποίες μπορεί να θεωρηθεί ότι πληρούται η προϋπόθεση που συνδέεται με την απόκτηση του διακριτικού χαρακτήρα λόγω χρήσεως δεν μπορούν να προσδιοριστούν αποκλειστικά βάσει γενικών και αφηρημένων στοιχείων, όπως συγκεκριμένα ποσοστά (βλ. αποφάσεις Απεικόνιση τμήματος μανδρελίου, σκέψη 66 ανωτέρω, EU:T:2010:153, σκέψη 39, και Σχήμα μιας τσάντας χειρός, σκέψη 66 ανωτέρω, EU:T:2013:148, σκέψη 75).

70 Επιπροσθέτως, για την εκτίμηση του διακριτικού χαρακτήρα που αποκτάται λόγω χρήσεως του σήματος, μπορούν να λαμβάνονται υπόψη, μεταξύ άλλων, το μερίδιο της αγοράς που αναλογεί στο σήμα, η ένταση, η γεωγραφική έκταση και η διάρκεια της χρήσεως του σήματος αυτού, το μέγεθος των επενδύσεων στις οποίες έχει προβεί η επιχείρηση για την προώθησή του, το ποσοστό των ενδιαφερομένων κύκλων που αναγνωρίζει, χάρη στο σήμα, το προϊόν ως προερχόμενο από συγκεκριμένη επιχείρηση, καθώς και οι δηλώσεις εμπορικών και βιομηχανικών επιμελητηρίων ή άλλων επαγγελματικών ενώσεων. Εάν, βάσει τέτοιων στοιχείων, οι ενδιαφερόμενοι κύκλοι ή, τουλάχιστον, σημαντικό τμήμα τους, ταυτοποιούν, χάρη στο σήμα, το προϊόν ως προερχόμενο από συγκεκριμένη επιχείρηση, πρέπει εξ αυτού να συναχθεί ότι πληρούται η προϋπόθεση του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009 για την καταχώριση του σήματος (αποφάσεις Απεικόνιση τμήματος μανδρελίου, σκέψη 66 ανωτέρω, EU:T:2010:153, σκέψη 41, και Σχήμα μιας τσάντας χειρός, σκέψη 66 ανωτέρω, EU:T:2013:148, σκέψη 77).

71 Κατά τη νομολογία, ο διακριτικός χαρακτήρας ενός σήματος, συμπεριλαμβανομένου αυτού που έχει αποκτηθεί λόγω χρήσεως, πρέπει επίσης να εκτιμάται σε σχέση με τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τις οποίες ζητείται η καταχώριση του σήματος και λαμβανομένου υπόψη του τρόπου με τον οποίο τεκμαίρεται ότι το ενδιαφερόμενο κοινό αντιλαμβάνεται την κατηγορία των επίμαχων προϊόντων ή υπηρεσιών, ήτοι κοινό το οποίο έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικό και ενημερωμένο [βλ. αποφάσεις Απεικόνιση τμήματος μανδρελίου, σκέψη 66 ανωτέρω, σκέψη 42, και Σχήμα τσάντας χειρός, σκέψη 66 ανωτέρω, EU:T:2013:148, σκέψη 78).

72 Τέλος, προκύπτει από τη νομολογία ότι η απόδειξη του διακριτικού χαρακτήρα ο οποίος αποκτήθηκε λόγω χρήσεως δεν μπορεί να επιτευχθεί απλώς και μόνο μέσω της προσκομίσεως στοιχείων σχετικών με τον όγκο των πωλήσεων και διαφημιστικό υλικό. Ομοίως, ούτε το γεγονός ότι το σημείο έχει χρησιμοποιηθεί στο έδαφος της Ένωσης για ορισμένο χρονικό διάστημα επαρκεί καθεαυτό για να αποδείξει ότι το κοινό το οποίο αφορούν τα επίμαχα προϊόντα το εκλαμβάνει ως ένδειξη εμπορικής προελεύσεως (βλ. κατ' αυτήν την έννοια απόφαση Σχέδιο σε υάλινη επιφάνεια, σκέψη 68 ανωτέρω, EU:T:2007:273, σκέψεις 41 και 42).

73 Κατόπιν των σκέψεων αυτών, πρέπει να εξετασθεί εάν, εν προκειμένω, το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη καθόσον έκρινε ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση δεν είχε αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα κατόπιν της χρήσεώς του, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009.

74 Προκαταρκτικώς, επισημαίνεται ότι οι αμφιβολίες τις οποίες διατύπωσε το τμήμα προσφυγών ως προς την αξιοπιστία των ερευνών δεν είναι βάσιμες. Ειδικότερα, προκύπτει από τη δικογραφία ότι τα ερωτηθέντα πρόσωπα είδαν μία και μόνο εικόνα στην οποία εμφανίζονται οι δύο επίμαχες φιάλες και όχι εικόνες των δύο φιαλών, όπως διέλαβε το τμήμα προσφυγών. Ομοίως, το τμήμα προσφυγών εσφαλμένα κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ήταν ανακριβή τα στοιχεία σχετικά με τα ποσοστά. Επίσης, κρίνονται αβάσιμες οι αμφιβολίες που εξέφρασε το τμήμα προσφυγών ως προς το πρόσωπο το οποίο ήταν υπεύθυνο για τη διεξαγωγή των ερευνών. Κατά τα λοιπά, τα εν λόγω σημεία δεν αμφισβητούνται από το ΓΕΕΑ.

75 Εντούτοις, από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών, παρά την εσφαλμένη διαπίστωση των πλημμελειών των ερευνών που περιγράφηκαν στη σκέψη 16 ανωτέρω, δεν απέρριψε τις έρευνες ως αποδεικτικά στοιχεία, αλλά τις εξέτασε, προκειμένου να κρίνει εάν το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είχε αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα στα δέκα κράτη μέλη όπου είχαν πραγματοποιηθεί οι έρευνες αυτές. Πράγματι, προκύπτει από τις σκέψεις 51 και 52 της προσβαλλομένης αποφάσεως ότι το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι οι έρευνες κάλυπταν λιγότερο από το ήμισυ των κρατών μελών και ότι τις αξιολόγησε από κοινού με τα υπόλοιπα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίστηκαν από την προσφεύγουσα. Ως εκ τούτου, η πολλαπλή πλάνη στην οποία υπέπεσε το τμήμα προσφυγών όσον αφορά την αξιοπιστία των ερευνών δεν είναι ικανή να πλήξει τη νομιμότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως.

76 Εν συνεχεία, πρέπει να επισημανθεί ότι, όπως προβάλλει η προσφεύγουσα, τρισδιάστατο σήμα μπορεί, ενδεχομένως, να αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα λόγω χρήσεως, έστω και αν χρησιμοποιείται από κοινού με λεκτικό σήμα ή εικονιστικό σήμα. Σε αμφότερες τις περιπτώσεις, αρκεί οι ενδιαφερόμενοι κύκλοι να αναγνωρίζουν πράγματι, λόγω της χρήσεως αυτής, το προϊόν ή την υπηρεσία, που προσδιορίζονται από το σήμα και μόνον του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, ως προερχόμενα από συγκεκριμένη επιχείρηση (απόφαση Nestlé, σκέψη 60 ανωτέρω, σκέψη 30). Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει ότι, εν αντιθέσει προς το επίμαχο στην προπαρατεθείσα στη σκέψη 60 υπόθεση Nestlé σήμα (EU:C:2005:432), το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση δεν διαφοροποιείται σαφώς από το σήμα του οποίου φέρεται να αποτελεί τμήμα. Εν προκειμένω, δεν είναι εύκολο να κριθεί, βάσει των αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισε η προσφεύγουσα και ιδίως βάσει του διαφημιστικού υλικού, εάν η φιάλη η οποία εμφανίζεται σε αυτά αποτελεί απεικόνιση της φιάλης με περίγραμμα που φέρει αυλακώσεις ή εάν πρόκειται για το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση. Το ίδιο ισχύει και όσον αφορά τα αποδεικτικά στοιχεία στα οποία απεικονίζονται φιάλες με περίγραμμα χωρίς αυλακώσεις. Συγκεκριμένα, το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση δεν χρησιμοποιείται σε συνδυασμό προς το σήμα του οποίου φέρεται να αποτελεί τμήμα, αλλά το απορροφά ή, αντιστρόφως, απορροφάται το ίδιο από αυτό, καθόσον τα περιγράμματα, τόσο του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση, όσο και του σήματος του οποίου φέρεται να αποτελεί τμήμα, αλληλεπικαλύπτονται. Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να εξακριβωθεί εάν τα στοιχεία αποδεικνύουν ότι, στην αντίληψη του ενδιαφερόμενου κοινού, το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση μπορεί να αναγνωρισθεί ως ένδειξη της εμπορικής προελεύσεως των οικείων προϊόντων.

77 Όσον αφορά την εδαφική περιοχή για την οποία πρέπει να αποδειχθεί η χρήση, υπενθυμίζεται ότι, σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, το κοινοτικό σήμα έχει ενιαίο χαρακτήρα, επομένως παράγει τα ίδια αποτελέσματα στο σύνολο της Ένωσης. Από τον ενιαίο χαρακτήρα του κοινοτικού σήματος προκύπτει ότι, για να γίνει δεκτή η καταχώριση σημείου, αυτό πρέπει να έχει διακριτικό χαρακτήρα στο σύνολο της Ένωσης. Συνεπώς, κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, εξεταζόμενο σε συνδυασμό προς την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου, η αρμόδια αρχή αρνείται την καταχώριση σήματος αν αυτό στερείται διακριτικού χαρακτήρα σε τμήμα της Ένωσης και το αναφερόμενο στην παράγραφο 2 του άρθρου αυτού τμήμα της Ένωσης μπορεί να συνίσταται, ενδεχομένως, ακόμα και σε ένα και μόνο κράτος μέλος [βλ. κατ' αυτήν την έννοια αποφάσεις της 22ας Ιουνίου 2006, Storck κατά ΓΕΕΑ, C-25/05 P, Συλλογή, EU:C:2006:422, σκέψεις 81 έως 83, και της 29ης Σεπτεμβρίου 2010, CNH Global κατά ΓΕΕΑ (Απεικόνιση γεωργικού ελκυστήρα σε κόκκινο, μαύρο και γκρι χρώμα), T-378/07, Συλλογή, EU:T:2010:413, σκέψη 45 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

78 Το άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009, το οποίο επιτρέπει την καταχώριση σημείων που έχουν αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα διά της χρήσεως, πρέπει να ερμηνεύεται με γνώμονα την ως άνω επιταγή. Κατά την παρατιθέμενη στη σκέψη 66 ανωτέρω νομολογία, απαιτείται να αποδεικνύεται ότι το σήμα έχει αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα με τη χρήση στο σύνολο της εδαφικής περιορχής εντός της οποίας το σήμα στερείτο προηγουμένως τέτοιου χαρακτήρα. Εντούτοις, θα ήταν υπέρμετρο να απαιτείται να αποδειχθεί η κτήση διακριτικού χαρακτήρα λόγω χρήσεως κατά την έννοια της νομολογίας που παρατέθηκε στις σκέψεις 66 έως 68 ανωτέρω για κάθε κράτος μέλος μεμονωμένα (βλ. κατ' αυτήν την έννοια απόφαση της ΓΕΕΑ, 24ης Μαΐου 2012, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli κατά C-98/11 P, Συλλογή, EU:C:2012:307, σκέψη 62).

79 Επομένως, πρέπει να εξακριβωθεί εάν, υπό το πρίσμα της νομολογίας που παρατέθηκε στις σκέψεις 66 έως 68 ανωτέρω, η προσφεύγουσα απέδειξε ότι το επίμαχο σημείο είχε αποκτήσει, πριν η ίδια υποβάλει την αίτηση καταχωρίσεως σήματος, διακριτικό χαρακτήρα λόγω χρήσεως στο σύνολο της Ένωσης για σημαντικό τμήμα του ενδιαφερόμενου κοινού. Προς τον σκοπό αυτό, δόθηκε στην προσφεύγουσα η ευκαιρία να υποβάλει στο ΓΕΕΑ διάφορα αποδεικτικά στοιχεία, ιδίως αυτά που αναφέρονται στη σκέψη 58 ανωτέρω.

80 Πρώτον, όσον αφορά τις έρευνες τις οποίες επικαλείται η προσφεύγουσα, κρίνεται ότι ορθώς το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε, στη σκέψη 51 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι δεν ήταν ικανές να αποδείξουν ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είχε αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα στο σύνολο της Ένωσης για σημαντικό τμήμα του ενδιαφερόμενου κοινού. Πράγματι, οι έρευνες, πραγματοποιήθηκαν σε δέκα κράτη μέλη της Ένωσης, ήτοι τη Δανία, τη Γερμανία, την Εσθονία, την Ελλάδα, την Ισπανία, τη Γαλλία, την Ιταλία, την Πολωνία, την Πορτογαλία, το Ηνωμένο Βασίλειο, καίτοι η Ένωση αριθμούσε 27 κράτη μέλη κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος. Αληθεύει, βεβαίως, ότι οι επίμαχες έρευνες καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είχε αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα στα δέκα κράτη μέλη όπου αυτές είχαν διεξαχθεί, με το ποσοστό αναγνωρίσεως να κυμαίνεται από 48 % (Πολωνία) έως 79 % (Ισπανία), αλλά δεν αποδεικνύουν ότι το ίδιο ίσχυε και στα υπόλοιπα 17 κράτη μέλη. Συγκεκριμένα, το αποτέλεσμα των ερευνών αυτών δεν μπορεί να παρεκταθεί στα 17 κράτη μέλη σχετικά με τα οποία δεν διεξήχθησαν έρευνες. Συναφώς, επισημαίνεται ότι, όσον αφορά ιδίως τις χώρες οι οποίες έγιναν μέλη της Ένωσης μετά το 2004, οι έρευνες δεν παρέχουν σχεδόν καμία πληροφορία όσον αφορά την αντίληψη του ενδιαφερόμενου κοινού σε αυτές. Καίτοι διεξήχθησαν έρευνες στην Πολωνία και την Εσθονία, δεν είναι δυνατόν να παρεκταθούν τα συμπεράσματα για αυτές τις δύο χώρες στα υπόλοιπα κράτη τα οποία έγιναν μέλη της Ένωσης μετά το 2004. Εξάλλου, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι ορισμένες αγορές των κρατών μελών που καλύπτονται από τις έρευνες δύνανται να συγκριθούν προς άλλες και ότι τα αποτελέσματα των ερευνών αυτών θα μπορούσαν να εφαρμοστούν μέσω παρεκτάσεως και σε αυτές, και δεν απόκειται στο Γενικό Δικαστήριο να προβεί σε τέτοιου είδους υποθέσεις.

81 Κατόπιν των προεκτεθέντων, συνάγεται ότι οι έρευνες καθεαυτές δεν αποδεικνύουν αρκούντως ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση έχει αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα λόγω χρήσεως στο σύνολο της Ένωσης για σημαντικό τμήμα του ενδιαφερόμενου κοινού.

82 Δεύτερον, όσον αφορά τις επενδύσεις που πραγματοποιήθηκαν στη διαφήμιση και στην επικοινωνία, από τη νομολογία προκύπτει ότι το μέγεθος των επενδύσεων που πραγματοποιήθηκαν από την επιχείρηση για την προώθηση ενός σήματος μπορεί να ληφθεί υπόψη προκειμένου να κριθεί εάν αυτό όντως απέκτησε διακριτικό χαρακτήρα λόγω χρήσεως. Εντούτοις, στην προκειμένη περίπτωση, διαπιστώνεται ότι τα στοιχεία που προσκομίσθηκαν συναφώς δεν αφορούν ιδιαιτέρως το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση. Ειδικότερα, κατά την υπεύθυνη δήλωση του συμβούλου μάρκετινγκ της θυγατρικής της προσφεύγουσας στη Γαλλία, τα στοιχεία τα οποία προσκομίστηκαν αφορούν μόνον τα αναψυκτικά Coca-Cola, Coca-Cola Light και Coca-Cola Zero, χωρίς να προσδιορίζεται περί ποίας συσκευασίας πρόκειται. Επομένως, δεν είναι δυνατόν να συναχθούν συμπεράσματα βάσει αυτών των δεδομένων όσον αγορά την πρόσληψη του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση από το ενδιαφερόμενο κοινό.

83 Τρίτον, όσον αφορά τα στοιχεία για τις πωλήσεις και το διαφημιστικό υλικό, σημειώνεται, καταρχάς, ότι μπορούν να εκληφθούν ως δευτερεύοντα και μόνο στοιχεία τα οποία μπορούν να ενισχύσουν, ενδεχομένως, τα άμεσα αποδεικτικά στοιχεία περί του διακριτικού χαρακτήρα που αποκτήθηκε λόγω χρήσεως, όπως αυτά παρουσιάζονται στις έρευνες τις οποίες επικαλέστηκε η προσφεύγουσα.

84 Πράγματι, ο όγκος των πωλήσεων και το διαφημιστικό υλικό καθεαυτά δεν αποδεικνύουν ότι το κοινό στο οποίο απευθύνονται τα σχετικά προϊόντα αντιλαμβάνεται το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση ως ένδειξη εμπορικής προελεύσεως. Επομένως, καταρχήν, όσον αφορά τα κράτη μέλη για τα οποία δεν διεξήχθη καμία έρευνα, η απόδειξη του διακριτικού χαρακτήρα λόγω χρήσεως δεν μπορεί να γίνει αποκλειστικώς βάσει της προσκομίσεως στοιχείων για τον όγκο πωλήσεων και του διαφημιστικού υλικού. Τούτο ισχύει δε ιδιαιτέρως υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως, καθόσον αποδεικνύεται ότι τα στοιχεία σχετικά με τον όγκο πωλήσεων δεν είναι αξιόπιστα.

85 Συναφώς, καίτοι δεν υπάρχει αμφιβολία ότι τα στοιχεία σχετικά με τον όγκο των πωλήσεων αποδεικνύουν ότι η προσφεύγουσα πώλησε μεγάλες ποσότητες ποτών στο πλαίσιο της Ένωσης, διαπιστώνεται ότι τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία παρουσιάζουν, όπως παραδέχθηκε και η

προσφεύγουσα στην επ' ακροατηρίου συζήτηση, ανακολουθίες. Λόγου χάρη, επισημαίνεται ότι τα στοιχεία για τον όγκο πωλήσεων στο Βέλγιο και στο Λουξεμβούργο, χώρες που έχουν από κοινού συνολικό πληθυσμό 12 περίπου εκατομμυρίων κατοίκων, είναι σχεδόν ίδια με εκείνα που αφορούν τη Γερμανία, καίτοι η χώρα αυτή έχει πληθυσμό 80 περίπου εκατομμυρίων κατοίκων. Ομοίως, τα στοιχεία για τον όγκο πωλήσεων στη Λιθουανία, η οποία έχει πληθυσμό 3 περίπου εκατομμυρίων κατοίκων, αντιστοιχούν στο διπλάσιο του όγκου πωλήσεων που πραγματοποιήθηκαν στην Πολωνία, καίτοι η χώρα αυτή έχει πληθυσμό 38 περίπου εκατομμυρίων κατοίκων. Εξάλλου, ο όγκος πωλήσεων στη Λετονία εμφανίζεται διπλάσιος από το 2009 στο 2010. Οι ως άνω ανακολουθίες, οι οποίες επιβεβαιώθηκαν από την προσφεύγουσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, δεν έτυχαν διευκρινίσεων από αυτήν. Εν κατακλείδι, κρίνεται ότι τα επίμαχα αποδεικτικά στοιχεία στερούνται αποδεικτικής ισχύος.

86 Επιπροσθέτως, δεν είναι δυνατόν να συναχθεί από τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα, ακόμα και λαμβανομένης υπόψη της υπεύθυνης δηλώσεως του συμβούλου μάρκετινγκ της θυγατρικής της προσφεύγουσας στη Γαλλία, ότι τα στοιχεία για τον όγκο πωλήσεων αφορούν ειδικώς το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση. Πράγματι, στην ως άνω υπεύθυνη δήλωση, επισημαίνεται ότι τα στοιχεία για τον όγκο πωλήσεων αφορούν τις «φιάλες με περίγραμμα» χωρίς να διευκρινίζεται αν πρόκειται για το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση, για τη φιάλη με περίγραμμα που φέρει αυλακώσεις, ή για αμφότερες τις φιάλες. Επομένως, δεν είναι δυνατόν να συναχθεί οποιοδήποτε συμπέρασμα σχετικά με την πρόσληψη του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση από το ενδιαφερόμενο κοινό.

87 Κατά συνέπεια, ορθώς το τμήμα προσφυγών κατέληξε, στο σημείο 57 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι τα ως άνω αποδεικτικά στοιχεία δεν επαρκούσαν και δεν ήταν αρκούντως πειστικά όσον αφορά την πραγματική πρόσληψη του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση.

88 Όσον αφορά τα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία περιλαμβάνουν φωτογραφίες, άρθρα και αποσπάσματα από το διαδίκτυο ώστε να αποδειχθεί ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση έχει χρησιμοποιηθεί στο πλαίσιο της εμπορικής προωθήσεως, στο πλαίσιο δημοσιεύσεων στο διαδίκτυο, στο πλαίσιο της «Pop Art», καθώς και στο πλαίσιο δημοσιεύσεων τρίτων και σε δημοσιεύσεις άλλων μέσων, διαπιστώνεται ότι ορθώς το τμήμα προσφυγών κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, σχεδόν στο σύνολό τους, τα στοιχεία αυτά δεν αφορούσαν το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση. Πράγματι, δεν είναι εύκολο να κριθεί βάσει των αποδεικτικών στοιχείων εάν η φιάλη που εμφανίζεται σε αυτά είναι απεικόνιση της φιάλης με περίγραμμα που φέρει αυλακώσεις ή αν πρόκειται για το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση. Ομοίως, τα έγγραφα σχετικά με το ιστορικό των μη αλκοολούχων ποτών της προσφεύγουσας εμφανίζουν μόνον εικόνες της φιάλης με περίγραμμα που φέρει αυλακώσεις. Επιπροσθέτως, η διαπίστωση του τμήματος προσφυγών κατά την οποία η πλειονότητα των εγγράφων αυτών περιλαμβάνει εικόνες που ελήφθησαν εκτός της Ένωσης (ιδίως στις Ηνωμένες Πολιτείες) ή σε άγνωστες τοποθεσίες, πρέπει να επικυρωθεί. Ως εκ τούτου, ούτε τα εν λόγω έγγραφα μπορούν να αποδείξουν την απόκτηση διακριτικού χαρακτήρα εντός της Ένωσης.

89 Επιπροσθέτως, κρίνεται ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε σχεδόν κανένα αποδεικτικό στοιχείο περί αποκτήσεως διακριτικού χαρακτήρα όσον αφορά οικεία προϊόντα τα οποία είναι μη αλκοολούχα ποτά, ήτοι το σύνολο των προϊόντων που υπάγονται στην κλάση 32 και τα προϊόντα τα οποία υπάγονται στις κλάσεις 6 και 21 του διακανονισμού της Νίκαιας, στοιχείο που, κατά τα λοιπά, επιβεβαιώθηκε από την προσφεύγουσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.

90 Κατόπιν των προεκτεθέντων, κανένα από τα αποδεικτικά στοιχεία μεμονωμένως εξεταζόμενο δεν επαρκεί για να αποδείξει ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση απέκτησε διακριτικό χαρακτήρα λόγω χρήσεως. Ομοίως, η εξέταση των αποδεικτικών στοιχείων στο σύνολό τους επίσης δεν καθιστά δυνατή τέτοιου είδους απόδειξη. Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι οι έρευνες καλύπτουν απλώς και μόνον τμήμα της Ένωσης και ότι τα λοιπά στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας ενώπιον του ΓΕΕΑ δεν δύνανται, λόγω των ανακριβειών τους και των ανακολουθιών τους, να αντισταθμίσουν την εν λόγω έλλειψη.

91 Συνεπώς, εφόσον κανένας από τους προβαλλόμενους λόγους της προσφεύγουσας δεν είναι βάσιμος, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

92 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα.

93 Επειδή η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με τα σχετικά αιτήματα του ΓΕΕΑ.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την The Coca-Cola Company στα δικαστικά έξοδα.

Γρατσίας Kancheva Wetter

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 24 Φεβρουαρίου 2016.

(υπογραφές)